

Jönnek

Nemhogy jönnek, már itt vannak a legújabb frók, egy-két-három könyvvel a hátuk mögött. Itt vannak, még akkor is, ha a művelt – avagy műveletlen – nagyközönség nem is sokat tud még róluk.

A kultúra a mai szegénységben és lepusztultságban nehéz helyzetben van, én ennek ellenére is azt hiszem, hogy a mai új fróknak jobb, mint amilyen a tíz-tizenöt-húsz évvel ezelőtti „fiatal fróknak” volt. Akár még tíz évvel ezelőtt is elképzelhetetlen lett volna a rendezvény, amit kedden és szerdán a pesti Egyetemi Színpadon a József Attila Kör és a gráci Droschl Kiadó szervezett. Osztrák és magyar frók olvastak fel oda-vissza fordításban műveikből. Georg Pichler, Németh Gábor, Garaczi László,

lő, Ferdinand Schmatz, Anselm Glück, Kemény István, Solymosi Bálint, Werner Schwab, Helga Glantschnig, Sziij Ferenc és az újvidéki Balázs Attila. Boldogan alapította meg a felolvasás hallgatója, hogy lesz kitűnő lektűr is az elkövetkező években, s lesznek átütő frók. Solymosi Bálint például, akinek halálos szövegeiben olyan élet van, hogy szinte lejönnek a papírról...

A kedd-szerdai találkozót Az irodalom tájain című sorozat része volt, a sor 1990-ben Szegeden kezdődött, aztán Ljubljánában és Zágrábban folytatódott. Április elején újra Szeged következik. Itt fogja megrendezni a JAK a fiatal kelet-európai frók Szabadság és irodalom című találkozóját. Azt tervezik, hogy a találkozó sorozatot májusban Grácban fejezik be, ahova az összes eddigi résztvevőt meghívják.

Z. M.

Politika és tudomány

Föltárják Szeged szerepét

A politika, mint tudomány ne csak a fővárosban mutassa meg magát! A politikatudományt művelők rendezvényeinek a hazai regionális központok is otthont adhatnak!

E két „óhaj” teljesülése érdekében a Magyar Politikatudományi Társaság regionális szekciót alakított Szegeden. A szekció elnöke: dr. Szabó Tibor, a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Társadalomelméleti Tanszékének vezetője; titkára: Kovács László, a József Attila Tudományegyetem Politológiai Tanszékének oktatója. A vezetőség tagja Bessenyi Sándor, a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Társadalomelméleti Intézetének oktatója.

A szekciót a múlt év novemberében hozták létre, de e híradás is alkalmas arra, hogy tudatosítsuk: várják a Magyar Politikatudományi Társaság tagjainak csatlakozását. A szekció programja szorosan kapcsolódik a szintén nem oly rég alapított Politikatudományi Munkacsoport tevékenységéhez. Példázza az együttműködést, hogy közös munkaprogramot nyújtottak be a Szegedért Alapítványhoz. A civil tár-

sadalom szegedi újjászerveződését tárják föl 1985-től napjainkig. A témát különböző teamek dolgozzák fel. Így például vizsgálják az egyházi szervezetek, a pártok és mozgalmak új-jáalakulását a régióban és Szegeden, a helyi társadalom értékfelfogásának változásait. Foglalkoznak politikai kultúra és mentalitáskutatással, a szegedi társadalom struktúrájának főbb jellegzetességeivel. Feltárják Szeged szerepét a régióban.

A helyi kutatómunkát úgy segíti a Magyar Politikatudományi Társaság szegedi szekciója, hogy az elméleti és módszertani kérdésekre is választ adó, neves szakembereket hívnak előadásra. Így lehetne az országos trendekhez igazítani a helyi kutatómunkát. Elsőként Ágh Attila politológust kérték föl, hogy február 22-én, a Szegedi Akadémiai Bizottság székházában tartson előadást.

A magyar Politikatudományi Társaság szegedi szekciója nyilvános előadásai hozzájárulhatnak az itteni politikusok képzéséhez, a helyi közélet pezsdüléséhez.

Ü. I.

■ Egy hét múlva, február 4-én bizottság képviselői kényelmetlen helyzetben vannak. Láthatóan keveset tudnak, másrészt fájdalmas döntés várható. Persze nem az orvosnak fáj az amputáció. Viszont mégse fáj annyira, ha van érzéstelenítés. De történt-e? A bizottság nyilvános ülésére a szokottnál nagyobb létszámban jönnek az igazgatók, főként azon iskolák képviselői, akik elégedetlenek a leirattal.

Életveszélyes vagy nem?

A Záporkerti iskola és a Móra iskola igazgatója alig egy hete tudja meg, nem indíthat első osztályt. Ez pedig, gondolják az iskolavezetők, az intézmény elszorvasztásának a nyilvánvaló jele, hiszen a leiratban olvasható a következő mondat: „...tervbe kell venni néhány általános iskola, vagy épülete feladatának fokozatos megváltoztatását.” A Tabán úti iskolában sem a nyugalom, a derű, és a boldog jövő kép a legothonosabb érzés. Az iskola ugyancsak eggyel kevesebb első osztályt indíthat, s a csökkentés a Szilléri sugárúti tagozatnak szól, annak a régi épületnek, amely a cipőgyár mögött sárgáll. Ki tudja, meddig. Hiszen életveszélyesnek nyilvánítják. Előbb-utóbb. A bizottsági ülésen majd szót is kér a tagozatiskola igazgatóhelyettese. Tanulságos helyzet. Tizenegy tanítónő dolgozik a leirat óta bizonytalanságban, mondja. Puskás Albertné az iroda vezetője válaszol:

■ **Körülbelül egy év múlva életveszélyessé nyilvánítták az épületet. Már most, papíron próbáltunk elhelyezni valamennyi gyermeket és osztályt, a pedagógusoknak az osztályokkal együtt mozgáshelyiséget biztosítottunk, amennyiben erre a közzülés erre áldását adja.**

– Mi nem tudunk az életveszélyességről – mondja az igazgatóhelyettes. (Mondják, az életveszélyesség ténye évek óta beszédtema a körzet szülői között)

■ **A Vagyonkezelési Osztálytól tudom - Mondja Puskás Albertné**

– Nekünk senki nem szólt.

■ **Akkor.. Akkor most már tudjátok.**

A Felsővárosi iskola a megszokott három osztály helyett, ötöt indít a tervezet szerint. Örömmünnepet, fáklás felvonulást, délutáni zsúrt a hír hallatán ott sem tartottak. Majd Ga-

- **Fájdalmas előterjesztés iskolaügyben**
- **Opponál a szakszervezet is**
- **Bezárásokról egyelőre nincs szó**

Érzéstelenítés nélkül?



Meddig van ok az örömré? (Fotó: Schmidt Andrea)

Károly napján, január 28-án megbeszélésre hívják össze a szegedi általános iskolák igazgatóit. Az értekezlet szünetében az igazgatók kapnak egy borítékot, abban egy leiratot, melyet Várnagy Tamás, a Köznevelési és Közművelődési Iroda csoportjának vezetője jegyez, s amely az általános iskolák jövő évre tervezett szolgáltatásait foglalja össze. Jelesül azt, hogyan módosulnak a körzethatárok, mi lesz az elv a húsz főnél alacsonyabb osztályoknál, valamint hány első osztály indítására tesz javaslatot az iroda. Osztályok indítása, vagy nem indítása az Oktatási és Ifjúsági Bizottság döntési jogköre. A legkényesebb kérdés. Mert ha nem indíthat, akkor az intézmény működésének szükségessége kérdőjeleztetik meg.

liba Ferenc bizottsági képviselő kérdezi eltűnődve, hogy akkor ez azt jelenti, hogy a Felsővárosi iskolában majdan öt nyolcadikos osztály végez egyszerre. Igen, Feri bácsi, körülbelül azt jelenti. Hm. A Dugonics iskolában is tapasztalható bizonytalanság. Az épületet az egyház igényli vissza, meg is fogja kapni, ám az irodavezető azt is elmondta, három évi türelmet ígérték.

Diktatorikus módszerek

Az igazgatók véleménye szerint igazából nem a leirat tartalma a dühítő. A mód bántó, ahogyan mindezt megtudták. Még a Művelődési Osztály idejében, mondják, volt tisztes rendje a munkaerőgazdálkodásnak. Novembertől egyenként hívták be az igazgatókat, s közösen beszéltek meg az ígé-

nyeket. A várható változtatásokat. Az új érában mindez elmarad. Az egyik bizottsági tag véleménye szerint akkoriban könnyebben kaptak az igazgatók pénzt, engedményeket. A cseppfolyós időszakban. Amikor váltott, s egyszerre többfelé bámult a rendszer. Így van-e, vagy sem, most kész tényeket kapnak az igazgatók, úgy érzik, a véleményük nem érdekes, holott saját pedagógusainak ők hivatottak beszámolni a jövőről. A közös, csaknem valamennyi, még az előterjesztéssel semleges álláspontot képviselő iskolavezetők véleménye is az, hogy az iroda elszakadt az iskoláktól. Nincs párbeszéd, nincs érdekegyeztetés. A komolyabban érintettek diktatúrát emlegetnek. Megfélemlítést. Kérem, ne írja le a nevem. Azért ennyire talán nem kellene félni.

Ma: a Stúdiobalett bemutatója

Vendégkoreográfusok estje

Ismét egy bizonyíték, mennyire nyitott, sokféle értékre fogékony együttes a Szegedi Balett: a ma esti, kamaraszínházi bemutatón három vendégművész kompozícióit táncolják.

Roberto Galvan argentin-

svájci koreográfussal tavaly Izraelben találkozott Imre Zoltán, amikor a fiatal művész az ottani nemzetközi verseny első díjasa lett. Koncert tangóharmonikára és zenekarra című, Astor Piazzolla argentin szerző azonos cí-

mű zeneművére komponált balettjét igen jó hangulatú próbákon tanította. Az est középső darabját az együttes számára immár rendszeresen koreografáló Lőrinc Katalin komponálta, a címe: Ohoi! Ez egy köszöntés,

Pályázat

388 millió a tét

A szociális, rehabilitációs, megelőző és egészségmegőrző tevékenységet folytató, vagy ifjúsági és gyermekérdekek képviselést felvállaló, illetve az épített és természeti környezet védelmét célul tűző egyesületek, társadalmi szervezetek elsőbbséget élveznek. Ám más, országos jelentőségű cél érdekében tevé-

kenykedő civil szervezetek is bátran jelentkezzenek.

Viszont politikai pártok és a politikai célú egyesületek, a munkaadói és a munkavállalói érdekvédelmi szervezetek, de a nemzeti és etnikai kisebbségi szervezetek, a sportegyesületek, a fogyatékosok szövetségei, a társadalmi szervezetként

Hozzászólás Szeged jövőjéhez

Tudomány és hangversenyélet II.

Nagy örömmel olvastuk dr. Csernay László professzor úr cikkét (január 26.), melyben Szeged város régi hiányosságát kívánja pótolni egy kongresszusi központ felépítésével. Ez végre otthont adna a Szegedi Szimfonikus Zenekarnak is és a rendezendő szimfonikus hangversenyeknek. Zenekarunk aktivitása az utóbbi időben az operajátzás mellett egyre jobban a szimfonikus művek előadására koncentrálódik, létszükséglet egy minden szempontból kielégítő hangversenyterem felépítése – amely a professzor úr által javasolt kongresszusi központon belül valósulhatna meg.

Úgy hiszem, egy egyetemi város és a vidék elismerten kulturális fellegvárá joggal igényelheti ezt, hiszen külföldön már sokkal kisebb egyetemi városoknak van „Kongressz Halle”-ja.

A gazdasági nehézségek ellenére a Szegedi Szimfonikus Zenekar bízik abban, hogy a város hosszú távú fejlesztési koncepciójában helyet kap az a létesítmény, amely úgy a szegedi tudományos kutatók, mint a szegedi zenekedvelők igényeit elégítené ki.

Szelezsán István,
a Szegedi Szimfonikus
Zenekar titkára